

Gospodarske stvari.

Križnica v silju.

(Konec.)

S tem pride tudi tisto seme te pleveli blizu na površje, kar ga je bilo poprej v zemlji ter začne kaliti. Le-ta pa se podorje ali še jeseni ali prihodnje spomladi in pleveli je konec. Po tem načinu pride nesrečni pleveli človek do živega, sicer pa mu vedno kljubuje.

Kdor hoče za vselej imeti svoje polje čisto ter plevel po polnem zadušiti, njemu bo treba seme, ki ga odloči za setvo, vselej poprej izčistiti in to vestno. Na to pa menimo, da nam naših bralcev ni treba še posebej spominjati, saj vsakdo izpozna, da ni modro pleveli sejati in je potlej s težavo sopet odpravljati.

V novem času ponujajo že celo mašine ali stroje za čiščenje žita ravno za voljo te pleveli. Hvalijo jih seveda na vse pretege, mogoče, da so v tem oziru v resnici dobre, toda potrebne niso. Iz tega kar smo povedali, zna si vsak gospodar pomagati, ako ima te pleveli na svojem polju, ne da še drago plačuje mašino ali čistilnico. Pletev bi še posebej priporočili, da bi le ne bila tako draga.

Nekaj je v tem nam na misli, česar ne smemo pozabiti. Gospodarji si čistijo žitna semena, to je po vsem prav, a ni prav in ni dobro, če dajo potlej odpadke živini jesti. Več je namreč tacih semen, katerih želodec živine ne prebavi ter jih daje iz sebe prav take, kakor jih je použila. Tako seme ostane torej kaljivo in pride v gnojišče, z gnojišča pa na njivo.

Da se to ne izgodi, priporoča se take reči politi s kropom, predno se dajo živini. Na dalje sme se križnica dati živini, dokler še ni na njej semena ali dokler še ni to zrelo. Sicer pa je pozneje itak ne mara živina, ker jej je pregrenka ter jo izmeče le pod sebe.

Človek bi skorej ne mislil, vendar pa se je storila poskušinja iz grintovčnega semena narediti olje. Olje se sicer napravi, toda premalo ga je in nihče ne vpraša po njem. Vsled tega ostane križnica plevel in ne kaže druga, kakor vkončati jo, kjerkoli se najde.

Zemljišne bolhe.

Le-te bolhe so v veliko kvar, posebno na zelnikih. Za to ni čuda, če jih človek ne mara ter jih, kjer more, odpravlja s svoje njive. Pri pomoč zoper nje je bojda neka zmes, ki se nareja iz dveh delov cestnega prahu in enega dela saj. V jutro, dokler je še rosa, ali hitro, ko se je njiva poškopila, natrese se te zmesi na zelišča.

Na mestu prahu služi ti tudi malec. Na njivi, katero si potrosil jeseni z zmesjo, iz saj in apna, ne prikaže se ti iz lehka ta bolha.

Tudi se priporoča pelinova voda ter se z njo doseže blizu isto. Va-njo se dejo zeli, ki jih misli kdo saditi, par ur in še le potem se sadé. To neki gotovo pomaga.

Sejmovi. Dne 16. avgusta v Lembahu, v Sevnici, pri sv. Vidu pri Ptuju, v Mozirju, v Vuzenici, v Strassu in pri sv. Lovrencu na kor. žel. Dne 17. avgusta v Jarenini. Dne 20. avgusta pri sv. Juriju na Pesnici in pri D. M. v Puščavi.

Dopisi.

Iz Ptujске okolice. (Kmet in mestjan.) Ptujski nemčurji se ob vsaki volitvi slovenskim kmetom dobrikajo, božajo in hvalijo jih, da je kaj. To pa samo iz gole sebičnosti, da bi jih tem preje dobili na svojo stran. Kaki prijatelji pa so tudi ljudje kmetom in Slovencem sploh, pokazali so v dopisu, ki ga je prinesla „Tagespost“ v Gradcu, dne 31. julija t. l. v številki 210, kateri se pripisuje Pisku in dr. Miheliču. Ta dopis pravi, da je to žalostno znamenje, da se je pri volitvi dne 28. julija t. l. izvolil kmet (Martin Krajnc z Gore) kot zastopnik trga in mesta v odbor okrajnega zastopa (die Stadt Pettau ist durch einen Bauern im Ausschusse vertreten. Eine traurige Illustration zu den Neuwahlen.) Mi vprašamo, kaj je pri tem žalostnega? Ali ne plačuje trg Gora baš tako štibre, kakor mesto Ptuj!? Nad dvajsti let obstoji okrajni zastop in Gora še ni imela dozdej zastopnika v odboru, pač pa mesto Ptuj; ni-li pravično, da se je tudi trgu Gora dalo to, kar mu gre? Pa iz dopisa je razvidno, da se Ptujška gospoda jezi, da je iz skupine mest in trgov izvoljen kmet v odbor. Ali je kmet slabši od mestjana? Pošten in zveden, kakor je, bode svoj posel tako dobro opravljal, kakor bi ga opravljal katerikoli mestjan. Suknja ne dela gospoda, pa tudi ne pametnega človeka! Občina Gora obstoji iz kmetov, in hvala Bogu, prav trdni so! Ne more tedaj gospodov voliti v občinski zastop. Toda, kdor obdeluje polje in se s tem pošteno živi, ima pri vseh pametnih ljudeh celega sveta baš tako veljavo, kakor mestjan ali „burgar“. Samo Ptujčani ga mrzijo, kakor kaže dopis, oni, kateri bi brez kmeta shajati ne mogli. To si je treba zapomniti in hvaležni smo iz srca dopisniku „Tagespošte“ iz Ptuja, da je enkrat odkrito povedal, kako nas slovenske kmete mrzijo. To si bomo dobro zapisali. Zdaj pa vidimo, kako prav je imel kmet Junger z Vidma, kateri je mladega zakotnega pisarja in mestnega postopača v dan volitve ostro zavrnil nad duhovnike in posvetne slovenske gospode, rekoč, da ti kmete proti mestjanom šuntajo, da njim dajejo krive svete, da njih zapeljuje, da so mestjani njih najbolji prijatelji, da naj jih poslu-